

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 17.09.1982, sp. zn. 6 Tz 47/82, ECLI:CZ:NS:1982:6.TZ.47.1982.1

Číslo: 34/1983

Právní věta: Podmienkou pre zaradenie odsúdeného na trest odňatia slobody do druhej nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a odst. 2 písm. b) Tr. zák. je, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu (prečinu) skutočne vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, resp. pri spáchaní prečinu za úmyselný prečin /1/ (porov. dikciu tohto ustanovenia ak bol... vo výkone trestu odňatia slobody). Zákonná fikcia, že trest odňatia slobody bol vykonaný, hoci v skutočnosti vykonaný nebol, nespĺňuje túto podmienku.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 17.09.1982

Spisová značka: 6 Tz 47/82

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest odnětí svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 39a odst. 2 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1983 sb. rozh.

Podmienkou pre zaradenie odsúdeného na trest odňatia slobody do druhej nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a odst. 2 písm. b) Tr. zák. je, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu (prečinu) skutočne vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, resp. pri spáchaní prečinu za úmyselný prečin 1) (porov. dikciu tohto ustanovenia „ak bol... vo výkone trestu odňatia slobody“). Zákonná fikcia, že trest odňatia slobody bol vykonaný, hoci v skutočnosti vykonaný nebol, nespĺňuje túto podmienku.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR zo 17. 9. 1982 sp. zn. [6 Tz 47/82.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Okresného súdu v Humennom z 23. decembra 1981 sp. zn. 2 T 471/81 a okresnému prokurátorovi v Humennom prikázal, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Humennom z 23. decembra 1981 sp. zn. 2 T 471/81 bol obvinený A. B. uznaný za vinného z prečinu proti majetku v socialistickom a v osobnom vlastníctve podľa § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. na tom základe, že 10. júla 1981 prevzal zo stavby ACHP v Udavskom, ktorú vykonáva podnik Agrostav Humenné, 10 q cementu zn. 325 pre JRD v Rovnom, družstvu však cement neodovzdal, ale ho odpredal J. H. v obci Rovné za 600 Kčs a JRD v Rovnom spôsobil škodu 585 Kčs.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 3 odst. 1 zákona č. 150/1969 Zb. dvojmesačný trest odňatia slobody, pre výkon ktorého bol podľa § 39a odst. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Ďalej mu bol uložený podľa § 49 odst. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti zastávať funkciu hmotne zodpovedného pracovníka v socialistickej organizácii na jeden rok. Podľa § 228 odst. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému JRD Rozkvet v Rovnom škodu v sume 585 Kčs.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 13. januára 1982.

V lehote stanovenej v § 272 Tr. por. generálny prokurátor SSR podal sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného Sťažovateľ uviedol, že obvinený A. B. bol doposiaľ trikrát odsúdený za majetkové delikty, čo zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť jeho konania tak, že súd ho mal uznať za vinného nie z prečinu, ale z trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. b) Tr. zák. a uložiť mu zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny. Na verejnom zasadnutí bol potom tento návrh modifikovaný tak, že zákonu zodpovedá zaradenie obvineného do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 odst. 1 Tr. por. na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený vo výroku o vine.

K otázke spôsobu výkonu trestu odňatia slobody Najvyšší súd SSR uviedol: z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinený bol rozhodnutím Okresného súdu vo Svidníku z 28. apríla 1972 sp. zn. Ts 28/72 uznaný za vinného z prečinu podľa § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. a odsúdený na trest nápravného opatrenia. Keďže na toto odsúdenie sa vzťahovalo rozhodnutie prezidenta republiky z 23. februára 1973 o amnestii, platí tu zákonná fikcia neodsúdenia.

Rozsudkom Mestského súdu v Košiciach z 11. apríla 1972 sp. zn. 7 T 40/72 bol obvinený A. B. uznaný za vinného z trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. b) Tr. zák. a z trestného činu podvodu podľa § 250 odst. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov. Uznesením Mestského súdu v Košiciach zo 7. apríla 1973 bol obvinenému výkon tohto trestu podľa § 328 odst. 1 Tr. por. odložený, lebo obvinený vykonával základnú vojenskú službu. Uznesením z 13. marca 1975 Mestský súd v Košiciach podľa § 328 odst. 2 Tr. por. upustil od výkonu trestu. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa uložený trest považuje za vykonaný dňom 7. apríla 1973.

Rozsudkom Okresného súdu v Humennom z 11. apríla 1980 sp. zn. 2 T 180/80 bol obvinený A. B. uznaný za vinného z trestného činu neoprávneného užívania veci z majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 133 odst. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest nápravného opatrenia, ktorý vykonal 12. marca 1981.

Podmienkou pre zaradenie odsúdeného na trest odňatia slobody do druhej nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a odst. 2 písm. b) Tr. zák. je, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu (prečinu) skutočne vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, resp. pri spáchaní prečinu za úmyselný prečin (porov. dikciu tohto

ustanovenia „ak bol... vo výkone trestu odňatia slobody“). Zákonná fikcia, že trest odňatia slobody bol vykonaný, hoci v skutočnosti vykonaný nebol, nesplňuje túto podmienku. Tento záver vyplýva aj z účelu výkonu trestu, pretože zaradenie do prísnejšej nápravnovúchovnej skupiny je odôvodnené z tohto hľadiska len vtedy, ak sa na odsúdeného skutočne pôsobilo vo výkone trestu odňatia slobody a toto pôsobenie nebolo úspešné.

Obvinený bol preto správne zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravnovúchovnej skupiny.

1) Redakčná poznámka: Podľa súčasnej právnej úpravy pri odsúdení za trestný čin nestačí pobyt vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za prečin, aby sa mohlo použiť ustanovenie § 39a odst. 2 písm. b) Tr. zák. Prípadné nezrovnalosti možno odstrániť len použitím § 39a odst. 3 Tr. zák.